

Milyen lesz a Menny?

Szabadszombat-Filmklub

Suhai György

2011.11.23.

Nekem annak idején azt tanították, hogy a Menny egy egészen más, ismeretlen, számunkra elképzelhetetlen világ, ahol rengeteg furcsa angyali lényvel együtt, hárfával a kezünkben fogunk még a jelenlegi egyházi énekeinknél is dicsőségesebb és felemelőbb lelki énekeket énekelni a mennyei kórusban örökkön örökké, (ld. pl. *Csillag, csillag* énekeskönyv, 622. és 653. ének 1. vsz.) Én nem tudom, hogy a hárfázni és énekelni szerető embereken kívül van-e valaki, akit tűzbe hoz ez a leírás. Egyre inkább meg vagyok győződve arról, hogy ez a Sátán egyik leghatásosabb fegyvere, hogy ártalmatlanná tegyen minket Isten országa építése szempontjából. Egy torz, jellegtelen, unalmas, idegen jövő automatikusan a jelenre fogja irányítani a figyelmünket és egyre inkább a jelenben fogjuk próbálni megelégtetni magunkat földi, hamis, ideiglenes örömforrásokkal, megfeleltetve rendeltetésünkről és Istentől rendelt küldetésünkről. Ki akarna harcolni és bármiféle áldozatot hozni egy ilyen unalmas jövőért?! Valóban ilyen jövő vár ránk?

Nem tudom, hogy feltűnt-e bárkinek is, hogy 2 dolgról nem szoktunk módszeresen és rendszeresen beszélni történelmi keresztyén berkekben: a *kegyelemről* és a *Mennyről*, a keresztyén élet két legfontosabb motivációjáról! Azaz, hogy mit tett értünk Krisztus (és milyen hatása kellene, hogy legyen ennek a mi mindennapi életünkre) és hogy mi vár ránk a halál után. A kegyelem megértése és hangsúlyozása nélkül görcsössé, izzadságszagúvá, örömtelenné válik az életünk, a Mennyről szóló csodálatos kijelentés ismerete nélkül pedig céltalanná és értelmetlenné. Képzeld el azt, hogy év elején kapsz egy ingyenes nyári utazási csomagot a Karib szigetekre. Egy csodálatos 2 hetet tölthetsz majd el azon a szigeten, de addig még jó néhány hónapig helyt kell állnod a munkahelyeden. Biztos vagyok benne, hogy egészen máshogy végeznéd a munkádat, ha tudnád, hogy egy ilyen csodálatos nyaralás vár rád. Pontosan ilyen céllal jelentette ki számunkra is Isten az örökkévalóságra vonatkozó dolgokat. Ezért mondta Jézus: *„Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”* (Jn 14:2-3) Nézzük meg tehát, hogy mi is az a hely, amiről Jézus beszél. Mit tanít a Biblia a Mennyről?

Igazán akkor kezdett el foglalkoztatni ez a kérdés, amikor édesanyám, akit nagyon-nagyon szerettem, egy orvosi műhiba következtében váratlanul (két nap leforgása alatt) meghalt. A gyász fájdalmi közepette rengeteg kérdés kezdett el cikázni a fejemben: Hol is van ő pontosan? Milyen az a hely ahova elhunyt szeretteink kerülnek? Mit csinálnak odaát? Egyáltalán tudatuknál vannak vagy alszanak? És ha tudatuknál vannak, akkor látnak is minket? Viszont fogjuk látni egymást a halál után? És ha igen, meg fogjuk ismerni egymást? Honnan tudhatom biztosan, hogy édesanyám valóban a mennybe került? Mit tanít a Biblia mindezekről? Ezekre és az ehhez hasonló, mindannyiunkat foglalkoztató kérdésekre keressük a bibliai választ ebben az utolsó fejezetben. Kezdjük a fogalmak tisztázásával.

Mi a Menny?

Az a hely, a valóság azon dimenziója, ahol Isten látható módon is megnyilvánuló dicsősége lakozik, ahol Isten trónja van, ahol Isten országának törvényei maradéktalanul érvényesülnek. Ahol Jézus Krisztus van jelenleg testileg.

A Menny egy *ideiglenes* állapot/hely, ahová az elhúnyt szentek kerülnek. *Jelenleg* elkülönül a földtől. Isten teremtett világának azon része (dimenziója), amit most nem látunk. A halálunk pillanatában erre a mi földi életünkkel párhuzamos dimenzióra is felnyílik a szemünk. Szorosan véve ezt nevezi a Szentírás **Mennynek**.

Van azonban egy *jövőbeni, örökké tartó* állapot/végleges tartózkodási hely is, ahol örökké fogunk élni, megdicsőült testben. Ezt nevezi a Biblia **új égnek és új földnek**. A Menny és a föld egy nap újra egyggyé lesznek (Ef 1:10; Kol 1:20). A Menny (Isten trónusa és dicsőséges jelenléte) ki fog terjedni a földre. Egy radikálisan megújított, újateremtett, büntől és a bűn rombolásától mentes föld és ég lesz ez (Jel 21:1skk) Fogalmazhatnánk úgy is, hogy az fog állandósulni, ami már itt a földön is jó volt és rengeteg valódi örömet okozott, csak hatványozott mértékben.

A jövő világ, új ég és föld, nem is annyira elvont, lelki (nem anyagi) helyek, mint amilyenek sokan hiszik. Ezt a hiedelmet **krisztoplatonizmusnak** nevezzük, mely nem más, mint a görög filozófiai gondolkodás (első sorban Plátón tanításainak, aki a brahmanizmusból merített) beszűrődése a keresztyén gondolkodásba. Plátón és később a gnosztikusok (Kr. u. 1. sz-i tévtanítás) azt tartották, hogy a lélek jó, a test, az anyagi gonosz (a test a lélek börtöne). Ebből pedig az következik, hogy a Menny vagyis az a létforma, amibe a halálunk után kerülünk semmiképpen sem lehet testi, az csakis lelki lehet, hiszen a test, az anyagi létezés az oka minden rossznak és szenvedésnek. Nem lehet teljes az örömünk egy testi létformában. Ezt tanítja a buddhizmus, hinduizmus is. Ez az ún. dualisztikus gondolkodásmód, a test és lélek ellentétbe állítása, teljesen idegen a Szentírás tanításától. Isten nem „hibázott”, amikor egy anyagi, materiális, fizikai világot teremtett, benne az emberrel, aki test és lélek. Sőt egyenesen azt mondta erre az anyagi világra, létformára, hogy „nagyon jó” (1Móz 1:31). Isten azt is világossá teszi számunkra, hogy nem az anyagi lét, nem a test, nem az Isten által teremtett világ anyagi volta a mi legfőbb bajunk, hanem a **bűn**! A bűn az a parazita, ami tönkre akarja tenni Isten eredetileg jónak teremtett anyagi világát. nem az anyagi világgal, hanem ezzel a parazitával fog Isten leszámolni a világ végén.

Milyen lesz az új test?

Ugyanezt kérdezték már a korintusiak is: „Mi módon támadnak fel a halottak? Milyen testtel jönnek ki?” (1Kor 15:35) Olyannal, mint amilyen a feltámadott és mennybe ment Jézus teste (1 Jn 3:2; 1Kor 15:45-49): romolhatatlan, dicsőséges, erős (1 Kor 15:42-43). Pál azt is mondja, hogy a feltámadott test „lelki” test lesz. Testünk lesz, de a lélek uralma, vezetése alatt fog állni, halhatatlan, örök test lesz. A feltámadott Jézusról azt olvassuk, hogy húsa és csontja van (Lk 24:39) Tehát Jézus is valódi testben támadt fel, nem csak egy szellem vagy kísértet formájában jelent meg a szemtanúknak. Az érdekes, hogy Jézus feltámadott teste nem „test és vér”-ből állt, hanem csontja és húsa volt csupán, legalább is Jézus e két dolgot említi (Lk 24:39). De őszintén megvallva egyelőre nem sikerült rájönnöm, hogy ennek mi lehet a jelentősége. Lehet, hogy nem lesz vér a feltámadott testben (1 Kor 15:50)?

Mi a pokol?

Nem beszélhetünk a Mennyről a pokol említése nélkül. Jézus minden bibliai szerzőnél többet beszélt a pokolról.

A **pokol**, a Mennyhez hasonlóan, egy *ideiglenes* állapot/hely, ahova az elhunyt, Jézusban nem hívő, bűnösök kerülnek.

Beszél azonban a Biblia az *örök* gyötrelem helyéről, amelyet úgy nevez, hogy a *tűznek tava*, ahova majd a világ végén a pokol is be fog vettetni (Jel 20:14-15). Ezt nevezi a Szentírás **örök kárhozatnak** (ami még a pokolnál is rosszabb!). Csak abban lesz részünk, ami már e földön is rossz volt és fájdalmat okozott, csak hatványozott módon.

Nem a Menny és nem a pokol a végállomás, hanem vagy az új ég és új föld (örökélet) vagy a tüzes tó (örök kárhozat)! A Menny a földre száll, a pokol a tűznek tavába vettetik.

Mi történik velünk, amikor meghalunk?

A halalunk pillanatában a lelkünk elválik a testünktől, „kiköltözik” belőle és ha hívőként halunk meg, lelkünk azonnal az Úrhoz kerül (Préd 12:7; 2Kor 5:4-9; Fil 1:22-24; Lk 23:43; Jak 2:26). Az elhunytak **teste** alszik a feltámadásig (Dán 12:2; 1Thessz 4:13-15; 2Kor 5:8), a **lelkük** pedig azonnal vagy a Mennybe vagy a pokolba kerül (Lk 16:22-23; Zsid 12:22-23; Préd 3:20-21). A halál tehát egy erőszakos, az Isten eredendően jó teremtési rendjétől idegen jelenség. A test és lélek ideiglenes különválása egy rendellenesség, természetellenes dolog. A halál, csakúgy, mint a bűn vagy az ördög egy ellenség, amelyet Krisztus meg fog semmisíteni (1 Kor 15:25-26, 54-55; Ézs 25:7-8). Jézus sírt, amikor meghallotta, hogy Lázár meghalt (Jn 11:35). A gyász fájdalma, keserősége egy teljesen jogos érzés.

A feltámadáskor, az utolsó napon, mindannyian visszakapjuk a testünket, akik Jézusban hittek, azok romolhatatlan, dicsőséges testet kapnak (1 Kor 15:42-43), akik a bűneikben haltak meg, gyalázatos, útálatos kárhozatos testet kapnak (Dán 12:2). De mindenki ugyanazon személyként támad fel, aki ezen a földön volt. Mindenki örökké fog élni, vagy örök testi-lelki örömben vagy örök testi-lelki gyötrelemben lesz részünk.

Dán 12:2 És sokan azok közül, a kik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló útálatosságra.

Mt 25:46 És ezek [az átkozottak] elmennek majd az örök gyötrelemre; az igazak pedig az örök életre.

2 féle ítélet, 2 féle jutalom?

- 1. ítélet:** Jézus Krisztusba vetett hit alapján történik, a megtérésünk pillanatában felmetést nyerünk a bűneinkért járó büntetés alól. Az *ítélet tétje*: örökélet vagy örök kárhozat? (Jn 3:36; 5:24) Ez tulajdonképpen a hívők számára egy *előre hozott ítélet*, melyben Isten

igaznak/ártatlannak nyilvánít bennünket annak köszönhetően, hogy a bűneinket Jézuson megbüntette és nekünk tulajdonítja Krisztus igazságát, vagyis azt a tökéletes életet, amit Krisztus élt ezen a földön és amivel kiérdemelte számunkra Isten szeretetét, bűnbocsánatát áldásait és kegyelmét. Ha mi ezt a tökéletes váltságot hittel elfogadjuk, egyszer s mindenkorra felmentetünk a kárhozható ítélet alól (ld. Rm 8:1).

2. **(utolsó) ítélet:** cselekedetek alapján fog történni, Jézus visszajövelekor, amikor mindenki, igazak és bűnösök egyaránt, feltámadnak (Dán 12:2; Apcsel 24:15) és Krisztus trónja elé gyűjtetik (Mt 25:31-46; Jn 5:28-29)! A hívőknek is részük van ebben az ítéletben (**2Kor 5:10; 1Kor 3:13-14; Rm 14:10-12**). *Az ítélet tétje:* a hívők megjutalmazása (hisz örökkévaló sorsuk már a megtérésük pillanatában eldőlt, ld. lentebb), a hitetlenek elkárhoztatása a cselekedeteik alapján (1 Kor 3:13-15; Mt 16:27; Rm 2:6-13; 14:12; Ef 6:8; Kol 3:25; Jel 2:23; **Jel 20:11-15; 22:12**). Jézus Krisztus, mint igaz bíró nyilvánosan fogja értékelni a mi földi munkánkat/fáradásunkat, hogy mit kezdtünk a Tőle ajándékba kapott életünkkel.

2 Kor 5:10 Mert nekünk **mindnyájunknak** meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki **megjutalmaztassék** a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy haszontalant.

1 Kor 3:13-15 Kinek-kinek munkája nyilván léssen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.¹⁴ Ha valakinek a munkája, a melyet ráépített, megmarad, **jutalmát veszi**.¹⁵ Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Őmaga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül.

Jel 20:11-15 És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyök nem találtaték.¹² És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, a mely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.¹³ És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, a kik ő nálok voltak; és **megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint**.¹⁴ A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava.¹⁵ És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték.

A hitetlenek elkárhoztatásának tehát hármasszok oka van:

1. Nem volt beírva a nevük az Élet könyvébe.
2. Nem fogadták el Jézus Krisztust az életük során, mint személyes Megváltójukat
3. Gonosz dolgokat cselekedtek, melyekről precíz feljegyzés készült a mennyben (melyek nem ütötték meg az Isten által szabott tökéletes mércét), melyek miatt valóban méltókká váltak a kárhozható ítéletre.

A hívők számára tehát az 1. (előrehozott) ítélet az **örök sorsuk eldöntését** célozza, míg a 2. (utolsó) ítéletkor az Isten országáért végzett **munkánk kiértékelésére** kerül majd sor. Az is kiderül a gonosz szőlőmunkások példázatából (Mt 20:1-16), hogy a jutalom mértéke nem az elvégzett munka mennyiségétől, hanem annak minőségétől függ (t.i. hogy vajon az Isten iránti szeretettől és hálától vezérelve, szívvel-lelélekkel végeztük-e a ránk bízott szolgálatot).

Nagyon fontos látnunk, hogy Isten egyszerre **igazságos és kegyelmes!** Igazságos, mert nem hagyja a bűnt büntetés nélkül, megbünteti mind az üdvözőlőket, mind az elkárhozók bűnét. Az üdvözőlőket Krisztuson, az elkárhozókat az elkárhozókon. Kegyelmes, mert noha minden ember kivétel nélkül kárhozatot érdemelne, hisz egyikünk sem tudja megütni Isten tökéletes mércéjét, mégis minden kötelezettség nélkül felkínál a bűnös ember számára egy megoldást: Jézus Krisztus helyettes engesztelő áldozatát (Rm 3:23-25; 1 Jn 2:1-2). Ha valaki hittel megragadja ezt a megoldást, Isten kegyelméből mentesül a kárhozat alól. Sőt, az örökéleten túl további jutalomban részesül majd az Isten országa ügyében végzett munkájáért. Tehát senki sem vádolhatja majd Istent az utolsó ítéletkor azzal, hogy igazságtalanul bánik vele, hiszen aki elkárhozik azért fog elkárhozni, mert a cselekedeteivel tökéletesen rászolgált arra és nem élt az Isten által felkínált kegyellemmel.

Milyen a mostani Menny?

Vannak emberek, akiknek megadatott, hogy bepillantassanak a Mennybe: Elízeus és Géházi (2 Kir 6:17); Péter, Jakab és János a megdicsőülés hegyén (Mt 17:1-8); István első vértanú (Apcsel 7:55-56), stb.

A Mennyben ott van az új Jeruzsálem, ami most készül, ha csak már el nem készült (Zsid 9:11; 9:24; 12:22; Jn 14:2-3) Ott van a valódi szentély, valódi vénekkal, valódi angyalokkal. A Zsid levél azt mondja, hogy a földi szentély a valódi Mennyeinek a mása, utánzata, árnyéka! Jézus is ott van jelen testileg.

Amikor Jézus azt mondja a latornak, „még ma velem leszel a Paradicsomban” (Lk 23:43), az Éden kertre utal, mely az új Jeruzsálemben van jelenleg (Jel 2:7; 22:2). Az Éden volt a földön Isten tartózkodási helye (Gen 3:8), egy talpalatnyi Menny volt a földön. A bűneset után, legkésőbb az özvívízkor az Édenkert ideiglenesen (valamilyen módon) átkerülhetett a Mennybe, mintegy kiragadtatva ebből a bűntől megrontott földi világból (dimenzióból). Olyan lehet az Édenkert az új Jeruzsálemben, mint mondjuk a Central park New Yorkban vagy a Hide park Londonban! Minden nagyvárosnak van egy hatalmas központi parkja. Ez is a mennyei mintát követi.

Érdekes **az élet fájának** említése is a Jelenések könyvében, mely már az Édenben is jelen volt. A fizikai értelemben vett öröklétünk valamilyen rejtélyes módon szervesen összekapcsolódott az élet fájával! Az új földön is ott lesz az élet fája, melynek levelei „a nemzetek gyógykezelésére” (Jel 22:2) valók, vagyis a fizikai létünk vitalitásának folyamatos biztosítására lesz ott számunkra. **Olyan lesz az életfája, mint egy óriási wellness centrum.**

Jel 22:2 Az ő útczájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a nemzetek gyógyítására valók.

Jel 2:7 A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, a mely az Isten paradicsomának közepette van.

Ez 47:12 És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle **ennivaló gyümölcs fája nevedik fel**; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsök el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.

Lesz élet fája, de nem olvasunk **jó és gonosz tudásának fájáról!** Nem lesz többé semmi tilalom, semmi, ami kísértést jelenthetne számunkra.

A Gazdag és Lázár „példázata” (Lk 16)

Nem olvassuk, hogy „ezt a példázatot mondta”! Lehetséges, hogy Jézus egy megtörtént esetet ismertet? Akár példázatról van szó, akár megtörtént esetről, az alábbi néhány fontos dolgot megtanulhatjuk belőle a halál utáni életről:

- az angyalok Lázárt azonnal a Paradicsomba viszik
- a gazdag azonnal a gyötrelem helyére kerül
- a Menny (Paradicsom) és pokol elkülönülnek egymástól, nincs átjárás a két régió között. A pokolból át lehet látni a Mennybe (ez önmagában óriási gyötrelmet jelenthet a pokolban szenvedőnek) és Ábrahám is látja a pokolban gyötrődő gazdag embert. Lehet azonban hogy ez egyedi eset és csak ideiglenesen van így. Tehát egyáltalán nem biztos, hogy ez a kölcsönös átláthatóság az örökkévalóságban is megmarad.
- Senki nem térhet vissza a jelen földre sem a Mennyből, sem a pokolból, ha a földi élete egyszer lezárult.

Nem lesz többé idő?

A Jel 10:6-ban **azt olvassuk, hogy** *“idő többé nem léssen”*. Azt jelentené ez, hogy amikor meghalunk egy időtlen dimenzióba lépünk át? Szó sincs erről. Ez a mondat nem az idő megszűnésére utal, hanem egy bizonyos idő letelésére, mint amikor egy visszaszámlálás véget ér (ld. Dán 12:7). Az Isten terve az isten által kiszabott idő leteltével végbemegy és nem késik. Jön az ítélet. **Nem időtlenség** (ahogy Barth Károly gondolta)!

A Jel 6:10-ből is úgy tűnik, hogy a Mennyben levők bizonyos szinten értesülnek arról, hogy mi folyik a földön és hogy **ők is időben élnek**, ők is velünk együtt várakoznak az utolsó ítéletre, az Isten által szabott (kegyelmi) idő leteltére!

Jel 6:10 És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, **meddig nem ítélsz még**, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?

Olyan lehet ez, mint amikor rádión hallgatjuk a **VB közvetítését**. „Képzeljétek el, Pisti óriási csatát nyert a főnökével szemben! Julcsi bizonyosságot tett a kollégájának és a kollégája megtért!” Óriási ováció. „Képzeljétek, megtért a polgármester! Képzeljétek, A keresztyének egy újabb árvaotthont építettek!” *Óriási üdvvivalgás van a Mennyben egyetlen bűnös ember megtérésén* (Lk 15:7, 10).

Mondhatnánk úgy is, hogy most a földről, földi nézőpontból látjuk e jelen valóságát és a Bibliából értesülünk a Mennyben folyó dolgokról. A Mennyben levők Mennyei nézőpontból látják a jelen valóságát és úgy tűnik angyaloktól értesülnek a földön folyó dolgokról. Nem a valóság változik tehát a halálunk pillanatában, hanem a szemléletmódunk és nézőpontunk. Most **sokkal nehezebb a Menny nézőpontjából látnunk a valóságot, mint azoknak, akik már a Mennyben vannak** és azt mondhatják:

„Igen! Megérte végigharcolni a földi életet!!! Megérte hűségeseknek maradni! Tényleg igaz!! Tényleg úgy van minden, ahogy a Bibliában olvastam! Dicsőség legyen az Istennek! Halleluja!”

Mennyire lesz hasonló az új ég és föld a mostani éhez és földhöz?

1 Kor 2:8-9 Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség urát: ⁹ Hanem, amint meg van írva: **Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak.**

Ezt az Igét szokták felhozni annak a nézetnek az alátámasztására, hogy a Mennysors (vagy az új ég és föld) egy számunkra teljesen elképzelhetetlen, jelenlegi tapasztalatainkhoz képest teljesen idegen, új világ lesz, amit el sem tudunk képzelni! Ez az Ige azonban messze nem erről szól, hanem első sorban az Isten elrejtett bölcsességéről, mely első sorban a Jézus kereszthalálának köszönhetően nyert megváltásban és üdvösségben jelent meg, mely váltságmű végül valóban ki fog hatni az egész teremtett világ és annak megújításában fog kiteljesedni. De tegyük fel, hogy ez az Ige valóban az eljövendő újjáteremtett világról beszél nekünk. Nézzük csak meg, mi is áll a következő versben.

1 Kor 2:10 Nekünk azonban az **Isten kijelentette** az ő Lelke által!

Valaki azt mondta egyszer, hogy mi csak arra tudunk igazán vágyakozni, amit legalább valaMennyire el tudunk képzelni. Ha az égvilágon semmit sem tudhatnánk a Mennyről, ha Isten nem adott volna semmi segítséget számunkra, hogy el tudjuk képzelni, milyen lehet az új világ vagy ha valamilyen téves tanításnak köszönhetően unalmasnak képezed a Mennyet, persze hogy nem fogsz vágyakozni utána. Isten azonban pont azért beszél nekünk a Mennyről, pont azért jelent ki nekünk sok-sok dolgot a *mi* új világunkról, hogy el tudjuk képzelni és hogy elkezdjünk már most vágyakozni utána!

Már azzal, hogy új **égnek** és új **földnek** nevezi a Biblia az új világot arra akar rávezetni bennünket Isten, hogy bizony nagyon is *hasonló* lesz a jövőbeni otthonunk a mostanihoz. Az is egy föld lesz, az is egy univerzum lesz, az is egy gyönyörűségi anyagi világ lesz, hiszen Isten eredetileg is *eget* és *földet* teremtett az ember számára, ami már akkor is nagyon jó volt és nagyon jó, sőt még a korábnál is jobb lesz az örökkévalóságban is. Nem győzőm hangsúlyozni, hogy a baj nem az anyagi világgal van, hanem az anyagi világot tönkretévő bűnnel és ezért az **alapvető különbség** a mostani és a jövőbeni világ között **a bűn hiánya** lesz.

2 Pét 3:13 új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, **melyekben igazság lakozik.**

Nem lesz bűn, nem lesz semmi hamisság, nem lesz többé átok. Az átok felemeltetik a teremtett világról, „és semmi átkozott nem lesz többé!” (Jel 22:3)

„Ez a világ a mi otthonunk: arra teremtettünk, hogy itt éljünk. Tönkretette a bűn, Isten azonban azt tervezi, hogy helyreállítja azt... Szerethetjük ezt a világot, mert ez Isten világa, ami meg fog gyógyulni és végre olyanná válik, amilyennek Isten tervezte azt kezdettől fogva.”¹¹

¹¹ Paul Marshall és Lela Gilbert, *Heaven is Not My Home: Learning to Live in God's Creation* (Nashville, TN: Word, 1998), 11.

A föld a mi végső otthonunk, nem a Menny! Csak ideiglenesen fogunk kiköltözni otthonról (a halál által vagy az elragadtatáskor – 1 Thessz 4:17), amíg Isten felújítja az otthonunkat. Olyan ez, mint ami egy kedves barátunkkal történt. Áldatlan állapotok uralkodtak a lakásában: hullott vakolat, az aljókról, ablakokról lepattogzott a festék stb. A testvérei ezt nem bírták tovább nézni és úgy döntöttek, hogy rendbe teszik a lakását. Befizették őt egy hosszabb üdülésre, hogy ne legyen otthon és ne is sejtessen semmit ravasz tervükből. Mire hazaért, teljesen fel lett újítva az egész lakása. Óriási volt az öröm.

A föld tehát a mi otthonunk, a Menny pedig Isten otthona, Jézusban (az ő kereszthalálának köszönhetően) a két régió újra egyesül és összekapcsolódik! (Ef 1:10). De a legmegdöbbentőbb, hogy nem mi költözünk végérvényesen Isten otthonába, hanem Isten „költözik” közénk (Jel 20:2-3)! A kárpit kettészakadása is ezt jelzi: a Menny és föld, Isten és ember kapcsolatának helyreállítását (Zsid 10:19-20; Kol 1:20)!

Jézus nem azért jött, hogy az Isten teremtett világát (az Isten jó munkáját) lerontsa, hanem, hogy az ördög munkáit lerontsa (1 Jn 3:8). És mi fog történni ezzel a földdel, Isten eredetileg jónak teremtett világával?

Rm 8:21 maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. – Nem azt mondja, hogy a teremtett világ megsemmisül, elpusztul, hanem, hogy *megszabadul* a bűn által előidézett romlástól!

Hasonlóságok:

- a Mennyben van egy város, nekünk is vannak városaink. (Zsid 11:10; 12:22; 13:14)

- a Menny ország (Zsid 11:14-16), nekünk is vannak országaink. Ez a mi országunk lesz, Jeruzsálemmel, mint az új világ fővárossával.

- az új földön **Istent fogjuk szolgálni, dolgozni fogunk, uralkodni, sáfárkodni fogunk**, csakúgy, mint most (Jel 2:26-28; 3:21; 22:3,5; 2 Tim 2:12; táluentumok példázata Mt 25?) Tulajdonképpen ez az egyik legfőbb **jutalmunk** („az élet koronája”). Olyan munkát fogunk végezni, ami teljes örömet fog okozni, ami betölt és amiben egyre jobban kiteljesedhetünk, Isten dicsőségére.

Jel 7:15 ¹⁵ Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; **és szolgálnak néki** éjjel és nappal az ő templomában;

Jel 22:3-5 És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; **és ő szolgál szolgálnak néki**; ⁴ És látják az ő orcáját; és az ő neve homlokukon lesz. ⁵ És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az úr Isten világosítja meg őket, **és országolnak örökkön örökké.**

2 Tim 2:12 Ha tűrünk, **vele együtt fogunk uralkodni is.**

Jel 2:26 És a ki győz, és a ki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a nemzeteken;

Jel 5:10 és tetteid őket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodni fognak a földön.

- **Nem csak 1000 évig** fogunk uralkodni a földön Jézussal, hanem örökké (Jel 20; 22:5; 5:10; Dán 7:18)!

Dán 7:18 e a magasságos egeknek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot **örökké és örökkön örökké.**

ld. Józs 14:9; 2 Sám 7:16; Ézs 34:17; 60:21; Jer 17:25; Mik 4:7; Jel 22:5; Luk 1:33

(Disputed and contested reign of Christ now, undisputed and uncontested reign of Christ in the future forever.)

- **Beházásodunk Isten Királyi Családjába** és ránk fogja bízni a családi gazdaság, a királyi birtok (új föld) gondozását, menedzselését! Most dől el, hogy Mennyi fog rád bízni. Ld. Tálentunom példázata (Mt 25:14-29). A mostani élet olyan, mint egy **kozmosz Gazdálkodj okosan**, aminek nagyon komoly tétje van!

- **Lesznek királyok és nemzetek**, amelyek Jeruzsálemben fogják hozni kincseiket, hogy hódoljanak a királyok Királyának (Jel 21:24-26; Ézs 60:11; Lk 19:17 – „*legyen birodalmad 10 város*”!)

Jel 21:24, 26 És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségöket és tisztességöket abba viszik. ²⁶ És **a nemzetek dicsőségét és tisztességét abba viszik.**

- **lesznek állatok** (nem a bűneset következménye az állatvilág!) a ragadozók újra füvet fognak enni, békesség lesz az egész földön emberek és állatok között is (Ézs 11:6-7; 65:25)

Ézs 11:6-9 És lakozik a farkas a báránnyal, és a párducz a kecskefiúval fekszik, a borjú és az oroszlán-kölyök és a kövér barom együtt lesznek, és egy kis gyermek őrzi azokat; ⁷ A tehén és medve legelnek, és együtt fekszenek fiai, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik; ⁸ És gyönyörködik a csecsszopó a viperák lyukánál, és a csecstől elválasztott a baziliskus lyuka felett terjengeti kezét: ⁹ Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes lesz a föld az úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják.

-Isten már a bűneset előtt **olyan dolgokkal vett körül bennünket ezen a földön, amelyek kívánatosak** (Gen 2:9) és ilyen dolgok várnak ránk az örökkévalóságban is! Erre utal már az „Éden” szó jelentése is: *gyönyör, gyönyörűség*. Isten egy gyönyörűséges, kívánatos, élvezetes lakókörnyezetet teremtett nekünk. Az élvezetek, a kívánság, a gyönyörűség nem a bűn következménye! Az a bűn következménye, hogy az ember megkívánta és kívánja mindmáig azt is, amit Isten megtiltott neki (1 Móz 3:6; Jak 4:1-3). Ezért kellett leszabályoznia Istennek, hogy mit nem kívánhatunk, és miben nem gyönyörködhetünk, ld. Tízparancsolat (2Móz 20:17). Isten egy élvezetes világot teremtett:

1 Tim 6:17 az élő Istenben [reménykedjenek], aki bőségesen megad nekünk **mindent a mi** [szó szerint:] **élvezetünkre**; - Az új égen és új földön már csak ilyen dolgok lesznek!

Még most is tele van ez a bűntől megrontott világ szemet gyönyörködtető és kívánatos dolgokkal, természeti szépségekkel.

képek!!! Yosemite National Park, Bryce Canyon, Horseshoe Band, Antelope Canyon, Colorado River...

A Teremtő újjlenyomatai ezek, melyeket az újjáteremtett világ útjelzőiül hagyott számunkra ebben az átok alatt levő világban. Hogy igenis legyen legalább valamilyen sejtésünk arról, hogy Mennyire

lélegzetelállító, Mennyire gyönyörű és kívánatos lesz majd az új ég és föld természeti szépsége! Minden, ami nemes, szép, jó és szemet és lelket gyönyörködtető ezen a földön a Menny előíze! Melyek lehetnek önző, parázna, testies kívánságaink tárgyai, de szolgálhatnak emlékeztetőül is az Édenre és útjelzőkül is a Mennyre. Ennél sokkal több vár ránk! Mindez csak egy gyenge ízeltő! Ez csak az aperitif!!!

Ld. Csokoládé c. film. Torz kép a keresztyénségről, ördögi üzenete van. Egy woo-doo vallású nő hozza el azt az örömet, amely keresztyénekből kellene, hogy áradjon már most: az Isten által teremtett világ élvezete! De ezt pont a keresztyéneknek kellene leginkább megélniük és gyakorloniuk, nem egy ördögi mesterségeket űző nőnek!

Zsolt 36:8-9 Dúslakodnak háznak bőséges javaiban; megitatod őket **gyönyörűséged** [szó szerint: *édeneid!*] folyóvizéből. ⁹ (36:10) Mert nálad van az életnek forrása;

Zsolt 16:11 teljes öröm van tenálad; a te jobboldon **gyönyörűségek** vannak örökké.

Mi **erre az örömrre**, erre a gyönyörre teremtettünk!!! A Menny (új ég és új föld) létének egyik legmarkánsabb bizonyítéka **CS Lewis** szerint a következő:

„Ha találok magamban egy vágyat, amit semmilyen evilági élmény vagy megtapsztalás nem képes teljesen megelégtíteni, akkor a legvalószínűbb magyarázat az, hogy egy másik világra teremtetem.”

- **Lesz-e házasság?** nem lesz házasság, nem köttetnek házasságok. Lesz egy sokkal nagyobb ajándék: a Jézussal kötött házasság messze felül fogja múlni az evilági házassági kapcsolatainkat. A jelen házasságunk a Krisztus és az ő egyháza kapcsolatára mutat, annak a kiteljesedett kapcsolatnak az előképe, gyenge érzékeltetése! **Nem szűnnek meg a nemek!**

- **Lesz-e szex a Mennyben?** Nem, mert az Istennel/Jézussal való kapcsolat kiteljesedése lesz a mi végső örömforrásunk, amelynek csupán csak egy gyenge előíze, érzékeltetése a szex. Mi vagyunk Krisztus menyasszonya és nemsokára felesége leszünk!!! Ezért túl gyenge az Iszlám jövőképe: rengeteg ágyasunk lesz, szex örökké...? Szövetségmegerősítési szertartás.

Érdekes, hogy a szex és a házasság még a bűneset előtt teremtettek, tehát eredetileg Isten jó teremtési rendjéhez tartoztak. Mégis úgy tűnik, hogy ezek nem lesznek az új földi létforma velejárói. Ezek is csupán útjelzők! Étvágygerjesztők!

Ez óriási **vígasztalás** azoknak, akiknek **nincs részük sem a szexben, sem a házasság örömeiben** e földön. Ennek hiányát csak akkor lehet elhordozni, ha hiszük, hogy ezeknél sokkal nagyobb örömben, gyönyörűségben és intimitásban lesz részünk a Jézussal való kiteljesedett kapcsolatban. Jézus maga ígéri ezt meg:²

Mt 19:28-29 Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, a kik követtetek engem, az újjá születéskor, a mikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítéletek az Izrael tizenkét nemzetségét. ²⁹ És a ki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz száz annyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet.

² A párhuzamos helyeken az evangélium írói hozzátesszik, hogy a többszörös kárpótlás már ezen a földön megkezdődik, nem csak az örökkévalóságban (Mk 10:29-30; Lk 18:29-30).

Minden Jézusért vállalt hiányért és lemondásért bőven kárpótolva leszünk!!! Aki azért sír és bánkodik vigasztalhatatlanul, hogy nincs társa és így nincs része a szexualitás örömeiben sem és lehet, hogy egész életére egyedül fog maradni és kimarad ezekből a földi örömeiből az ahhoz a gyerekhez hasonlítható, akinek hiába próbáljuk elmagyarázni, hogy egy egész torta vár rá a születésnapján, ő akkor is egy szaloncukrot szeretne, mert azt hiszi, hogy az a legjobb, legfinomabb édesség a világon és nem tudja elképzelni a tortát. Azt meg pláne nem, hogy a torta még a szaloncukornál is finomabb lehet. Mindannyiunkra egy torta vár odaát és amikor majd a tortából eszünk egyikünk sem fog többé egy pillanatig sem szomorkodni azon, hogy miért nem kapott szaloncukrot.

Meg vagyok győződve róla, hogy többek között azért **lesz szükségünk új testre, mert azt az örömet**, élvezetet és gyönyörűséget, amit a Jézussal való szeretetkapcsolat kiteljesedésekor fogunk átélni, csak egy új, erős, tökéletes testben fogjuk tudni egy örökkévalóságon át elhordozni! Ezt az örömdózist a jelen testünk nem bírná ki.

Együtt fogunk enni, inni, nevetni, örülni Jézussal, ahogy annak idején a tanítványok is tették!!! Kánai Mennyegző és a Bárány Mennyegzője!

Jel 19:9 Boldogok azok, a kik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak.

Viszontlátjuk a szeretteinket (1 Thessz 4:16-18), találkozni fogunk a hithősökkel is, Ábrahámmal, Izsákkal, Jákobbal (Mt 8:11)! Ez óriási vigasztalás lehet mindazok számára, akik nagyon korán elvesztették valamelyik gyermeküket, barátjukat vagy családtagjukat. Ha Jézus Krisztusban haltak meg, akkor csak egy időre kellett elengednünk őket, hiszen egy nap újra találkozni fogunk velük és attól kezdve örökké együtt leszünk és bőven lesz idő bepótolni az elmulasztott éveket. Ebben az értelem is többszörösen kárpótolva leszünk!

1 Thessz 4:17-18 Azután mi, a kik élünk, a kik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az úr elébe a levegőbe; és ekképen mindenkor az úrral leszünk. ¹⁸ Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

De nem ezen lesz a hangsúly! Nem ez jelenti majd számunkra a legnagyobb örömet!

Tulajdonképpen amire **mindannyian a leginkább vágyunk, az maga Isten!** Ő a legfőbb jó, ami ránk vár. Zavartalan, kiteljesedett meghitt szeretetkapcsolat azzal a Személlyel, aki ezen a világon a legeslegjobban szeret (Rm 5:5), és aki egyedül képes egy egész örökkévalóságon át engem úgy szeretni, ahogy az nekem jó.

Jel 22:4 És látni fogják az Ő orcáját

Mt 5:8 Boldogok, akiknek szívök tiszta: mert ők az Istent meglátják.

Egy másik kedves ismerősöm, egy idősebb néni (nevezzük Klári néninek) nagyon sokat szokott mesélni nekem az édesapjáról, aki hihetetlenül gyengéd, kényeztető szeretettel vette őt körül, amikor picit volt. Mindig az ölébe ültette és rengeteget mesélt neki. Egy rendkívül meghitt, bensőséges szeretetkapcsolat volt kettejük között, ami teljesen megelégtette őt. Olyan igazi teljesség-érzéssel töltötték el őt ezek a gyengéd pillanatok. Klári néni csupán 8 éves volt, amikor egy szerencsétlenség következtében az apukája meghalt. Édesapja halálával egy hatalmas úr keletkezett Klári néni szívében, amit, elmondása szerint, a férfiakkal, prákapsolatokkal próbált kétségbeesetten kitölteni egész életén át, de azt az első meghittséget, azt az első szeretetet nem tudta megadni neki egyetlen

kapcsolat sem, mindig űr maradt a szívében. Még most 84 évesen is ott él benne az a vágy azután az első szeretet után, azután a kezdeti meghittség, intimitás és kényeztetés után.

Pontosan ilyenek vagyunk mi is. Valamiképpen szüntelenül bennünk él egy mélyen gyökerező kép arról az ősi intimitásról, meghittségről, amiben az első embernek része volt az Édenben. Ádám és Éva egykor szintén „ott ültek az Apukájuk ölében” és minden vágyukat megelégtette ez a végtelenül bensőséges szeretetkapcsolat. Mindannyian erre vágyunk, mert mindannyian erre teremtettünk. Mindannyiunkban szüntelenül ott él az olthatatlan vágy ezután az ősi szeretetkapcsolat után, hogy mi is az Apukánk ölében ülhessünk. Mi is minden földi dologgal, kapcsolattal és élménnyel próbáljuk kétségbeesetten megelégtetni ezt a vágyunkat (bálványokat hajszolunk), de hiába. Mert ez a vágyunk csak akkor fog beteljesedni amikor átlépünk az örökkévalóság kapuján és meglátjuk a mi mennyei Apukánkat. Ez lesz (örök)életünk legcsodálatosabb pillanata!

Együtt **fogjuk imádni Istent örökké**. Klári néni is gyakran használja ezt a szót az apukájához fűződő érzelmeinek leírására. (Persze én mindig kijavítom, hogy ezt csak Istenre szabad mondani.) Az Isten szeretete szüntelen imádatra fog készíteni bennünket. Ez nem feltétlenül jelent szüntelen templomi istentiszteletet! Hiszen rengeteg mindent fogunk csinálni: uralkodni, államigazgatni, gazdálkodni, játszani, alkotni, különféle művészeteket űzni, sportolni, utazni, ahogy most is tesszük. Ha a bűntől megromlott ember el tud jutni a Holdra vagy akár még a Marsra is, akkor lehet, hogy távoli bolygókra és galaxisokba is el fogunk tudni jutni? Egy egész örökkévalóság áll majd a rendelkezésünkre, hogy az egészen újjáteremtett univerzumot felfedezzük! **Az egész életünk egy zavartalan, összefüggő istentisztelet lesz.**

Nem fordult még elő veled olyan, hogy egy szép helyen jártál, egy nagyon jó könyvet olvastál, valami nagyon finomat ettél és teljesen spontánul előtört belőled a hála és dicsőítés? Az egész örökkévalóságban ilyen élményekben lesz részünk folyamatosan.

Csak mert az **istentiszteleteink többsége unalmas** és száraz, nem jelenti azt, hogy a Mennyei istentiszteletünk is unalmas és száraz lesz. Ezt akarja elhíttetni velünk a Sátán! És ez elsősorban azok bűne, akik ilyen istentiszteleteket tartanak és unalmas prédikációkat mondanak! (ld. Klaus Douglass, *Új Reformáció* c. könyvét ebben a témában.)

Ismeresz olyan embert, akinek nagyon jó a közelében lenni és a végtelenségig tudnád őt hallgatni, mert annyira érdekesen és élvezetesen tudja mondani, amit mond? Ilyen lesz az Atyával és Jézussal tölteni az örökkévalóságot!!!

A világtörténelem legnagyobb becsapása

Pál azt írja:

2 Kor 4:17 Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk.

Az életünk csupán egy végtelenül kicsi pont a ránk váró örökélethez képest. A legnagyobb hazugság, amelynek elhívéséért könnyen az örökéletünkkel fizethetünk az, hogy azt hisszük, ez a „pillanatnyi” élet a végső valóság és készek vagyunk feláldozni az örökkévaló dicsőséget néhány múló pillanatért csak azért, mert valaki valahol azt próbálta elhíttetni velünk, hogy nincs odaát semmi jó, semmi

izgalmas, semmi érdekes, semmi élvezetes. Hát van! És ezért megéri feláldozni ezt a néhány évtizedet!

Amikor egy hitetlen társon gondolkodsz, amikor valamilyen hazugsággal akarsz előrébb jutni ezen a világon, amikor téged is elvakít e világ gazdagsága, amikor téged is megkísért, hogy valamilyen ördögi módon próbálj meg könnyíteni jelenlegi fájdalmaidon, szenvedéseiden, ne feledd, hogy **az örökkévaló sorsodat kockáztatod**. Te bolond! Miért áldoznád fel azt, amit nem veszíthetsz el azért, amit úgyszemint tarthatsz meg örökre?

De nem csak az örökkévaló sorsunk kockáztatásáról van szó, hanem a jelenlegi életünk kockáztatásáról is: keresztyén életünk teljes lényünkkel való megélésének és annak örömeinek elszalasztásáról is. Pál azt írja:

1 Kor 15:19 Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

Érzed Pál szavainak súlyát? Félelmetes, amit ír. Ha egy egyedülálló hívő nő *csak abban reménykedik* és arra építi egész életét, hogy Krisztus még ebben az életben valamikor majd megajándékozza őt egy hívő társal és *nem tekint az örökkévalóságra*, ahol Krisztusban mindenért százszorosan "kárpótolva" lesz, akkor az ilyen keresztyén minden embernél, **még a hitetlennél is** nyomorultabb, megkeseredettebb, kiábrándultabb életet fog élni. Ha egy fájdalmas, gyógyíthatatlan betegségben szenvedő keresztyén ember egész életét abban a várakozásban éli le, hogy Jézus majd egyszer meggyógyítja őt és *nem tekint az örökkévalóságra*, ahol Jézus minden könnyet letöröl majd a szemünkről és ahol nem lesz többé semmilyen fájdalom és betegség, akkor minden embernél nyomorultabbul fogja érezni magát. Ha egy nagyon nehéz házasságban élő keresztyén ember egész életében azt várja (és erre építi az egész életét), hogy Jézus egyszer majd meggyógyítja a házasságát és *nem tekint az örökkévalóságra*, ahol Krisztusban minden kapcsolatunk gyógyulást fog nyerni, akkor minden embernél nyomorultabbul fogja érezni magát.

Ugyanerről beszél Edith Schaeffer (Francis Schaeffer felesége), amikor azt írja, hogy ha valaki mindig azért elégedetlen, amije nincs ahelyett, hogy örülne annak és megbecsülné azt, amije van, megkeseredett emberként fogja leélni az életét.

Félre ne értsük, lehet társért, gyógyulásért, a házasságunk helyreállításért (és minden egyéb betöltetlen szükségletért) könyörögni Jézushoz és lehet, hogy meg is fogja hallgatni kérésünket még itt a földön. De mi van, ha nem kapjuk meg, amit kérünk? Mi van, ha a vágyunk egészen halálunkig beteljesületlen marad? Nem építhetjük az életünket a beteljesületlen vágyainkra! Nem építhetjük az életünket egy olyan Krisztusra, aki minden vágyunkat köteles még itt a földön beteljesíteni, mert ha nem, akkor nem is akarunk hinni benne többé! Ezzel a saját földi életünket keserítjük meg és még a nem keresztyéneknél is nyomorultabbul fogjuk érezni magunkat, hiszen ők legalább próbálnak valami világi, ördögi enyhülést találni (nekik nem szempont, hogy hívő legyen a társuk, nekik nem jelent lelkiismereti problémát, hogy elmenjenek a természetgyógyászhoz vagy mindenféle kuruzslókhoz, hogy testi gyógyulást kaphassanak, ők nem csinálnak nagy ügyet egy szakításból vagy válásból, ha nem jó a házasságuk stb.). De mi, (csak ebben az életben reménykedő) hívők, inunk szakadtáig, fogainkat összeszorítva, mártírként próbálunk kitartani a nehézségeink közepette Krisztus mellett, azt

remélve, hogy Jézus még *itt a földön* tökéletes megoldást fog nekünk adni (tökéletes társ, tökéletes gyógyulás stb.). És ha nem adja meg, amit Tőle kitaróan kérünk, egyre megkeseredettebbek leszünk.

Pál azt üzeni nekünk, hogy csak akkor fogunk tudni kiegyensúlyozott, teljes keresztyén életet élni minden betöltetlen szükségletünk ellenére, ha szüntelenül hisszük azt, hogy az igazi, végső teljes megelégtetést majd csak az új égen és új földön fogjuk megtapasztalni a Jézus Krisztussal és a mennyei Atyával való kiteljesedett, minden elképzelést felülmúló, örökké tartó, zavartalan szeretetkapcsolatban.

2 Kor 4:18 Mert nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

„Egy egész örökkévalóságon át fogjuk ünnepelni majd a régi földön aratott győzelmeket, de csak ez a nagyon rövid idő áll rendelkezésünkre, hogy learassuk azokat a győzelmeket.”³

Egy örökéletre szóló döntés

A menny Isten dicsőséges szentségének, a pokol Isten izzó haragjának birodalma. Ez a föld Isten gondviselő, hosszútűrő szeretetének arénája. Minden ember Isten jelenlétében, szeretetének erőterében él a valóság ezen látható dimenziójában, ezt tapasztalja élete minden pillanatában attól kezdődően, hogy Isten életet ad nekünk („Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk”, Apcsel 17:28). Hogy levegőt vehetünk, hogy életünk nagyobb részében egészségesek lehetünk, hogy vannak boldog pillanataink ebben az életben és hogy még életünk legsötétebb időszakai sem olyan sötétek, amilyenek Isten jelenléte nélkül lehetnének, hogy az emberek többségének van munkájuk és vannak, nem kevesen, akik élvezik is a munkájukat és örömet találnak a hivatásukban, hogy az emberek többségének van hol lakniuk, hogy vannak körülöttünk emberek, akiktől szeretetet, törődést kapunk és hogy a legmagányosabb pillanatainkban sem érezzük magunkat annyira elkeseredetten magányosnak magunkat, mint amennyire Isten jelenléte nélkül érezhetnénk, hogy az emberi gonoszság nem hatalmasodik el ezen a földön, amennyire Isten visszatartó ereje nélkül tudna, ezek mind-mind Isten meg nem érdemelt szerető gondviselésének különleges ajándékai, amelyekkel Isten megajándékozza még az ellene legradikálisabban lázadó embert is ezen a földön. A Sátán azzal próbálja meg elterelni a figyelmedet az isteni szeretet ezen megnyilvánulásairól, és az életed rossz dolgaira, hiányaira, fájó pontjaira irányítja azt (melyek az általa kezdeményezett lázadás következményei) és közben azt suttogja a füledbe: „Tényleg szeret téged az Isten? Nem Isten gyűlöletének jelei ezek?” A nagy kérdés, hogy kinek hiszel és kinek hiszed Istent. Azt hiszed, amit látsz vagy azt látod, amit hiszel?

„Isten ujjlenyomatait ebben a Világban olyanok, mint a KRESZ táblák: nem tudsz olyan gyorsan elhaladni mellettük, hogy ne vedd észre azokat. Nem tudsz olyan pergő, túlsúfolt életet élni, hogy ne találj szembe magadat lépten-nyomon Isten létének bizonyítékaival.” (Cornelius Van Til) Ez a meg nem érdemelt szerető gondoskodás, melyben egy egész életen át részünk van vagy lefegyverez és térdre kényszerít a Világegyetem Ura és Királya, Jézus Krisztus előtt, az Isten jósága vagy megtérésre indít (Rm 2:4) vagy egyre inkább megkeményíti a szívedet. Néhány tíz év áll csupán a

³ Randy Alcorn, *Heaven* (Carol Stream, IL: Tyndale, 2004), 469.

rendelkezésedre, hogy megragadd a rólad kitartóan gondoskodó mennyei Atya kezét. Ha ezt elmulasztod és meghalsz, tudd, hogy örökre kirekesztetted magad Isten szeretetének arénájából és Isten el nem múló megérdemelt izzó haragjának birodalmában fogod tölteni az örökkévalóságot, mely birodalmat Isten eredetileg nem neked, hanem a téged gyűlölő, Isten ellen lázító és elpusztítani akaró Sátánnak és az ő anygalainak készített (vö. Mt 25:41, de te is oda fogsz jutni, ha saját elhatározásból kitartasz a Sátán mellett). A pokolban és az örök kárhozatban a legrettenetesebb kín annak a szörnyű felismerése lesz, hogy te magad fosztottad meg magadat véglegesen Isten szeretetétől, mely a földön éltetett, körülvett és amelyet te oly természetesnek vettél és amelynek hiánya a pokolban olyan kínzóan fog gyötörni, hogy belepusztulsz. Azaz belepusztulnál, ha tehetnéd, de már nem teheted. Még annak lehetőségétől is örökre megfosztatol, hogy belepuszulsz a fájdalomba. A pokolban nem lehetsz öngyilkos, nem menekülhetsz el a fájdalom elől a valóság egy további dimenziójába. A fájdalom lesz számodra a végső valóság. Biztos, hogy ezt akarod?

Néhány ellenőrző kérdés, hogy valóban a Menny szemszögéből nézve éled-e az életedet

1. Naponta tudatában vagy annak, hogy bármikor meghalhatsz?
2. Naponta tudatában vagy annak, hogy csak két végállomás létezik: Menny vagy Pokol, és hogy minden ember vagy az egyik vagy a másik helyre kerül a halála pillanatában attól függően, hogy hitt-e Jézusban, mint személyes Megváltójában?
3. Naponta várod vissza Jézust? Izgalommal tölt el az ő visszajövetelének gondolata?
4. Naponta tudatában vagy annak, hogy nem ez a jelen világ/föld a végső otthonod és minden földi dolog, amivel bírsz el fog égni és csak az marad meg, ami az örökkévalóság szempontjából is értékes és hogy amit ezen a földön teszel, azt egy nap maga Krisztus fogja nyilvánosan értékelni?
5. Naponta tudatában vagy annak, hogy jelenlegi döntéseidnek és cselekedeteidnek örökkévaló következményei lesznek az eljövendő világban és hogy a jelenlegi elszántságoddal arányos az a jutalom, ami rád vár?
6. Naponta tudatában vagy annak, hogy a legfontosabb dolog, ami igazán számít az nem az emberek gyakran változó véleménye, méltatása, dicsérete, hanem Isten véleménye, méltatása és dicsérete?
7. Naponta tudatában vagy annak, hogy a végső otthonod az új Föld lesz, ahol színről színre fogod látni Istent és fogod Őt szolgálni megdicsőült, feltámadott testben, túlradó örömmel és gyönyörűséggel a szívedben és ahol Jézussal együtt fogsz uralkodni és sáfárkodni az újjáteremtett világon Isten dicsőségére, amire örök időknek előtte teremtettél?